

Ressò

Novembre 14

Tots Sants, per Fra Angelico (1390-1455)

Solemnitat de Tots Sants

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Vellesa i acceptació de si mateix

1.- Ser un mateix vol dir acceptar-se a si mateix.

Aquest títol suggestiu del tercer tema d'enguany em porta a la reflexió de l'art d'envellir, que no és fàcil d'aprendre ni d'acceptar-lo. Certament envellir és obligatori, però madurar és opcional. Envellir no és solament un fenomen que ens arribar a tots tard o d'hora. És quelcom intrínsec. I solament l'afrontarem de manera satisfactòria quan realment coneguem el seu significat. El significat d'envellir resideix en el fet d'acceptar el nostre propi declivi corporal i espiritual desviant la mirada vers el nostre propi interior. L'envelliment satisfactori, del que tant es parla avui en dia, no sols depèn de l'individu – de l'acceptació de la vellesa i del que s'entén en aquest concepte- sinó també de la societat i de la seva actitud vers aquesta etapa vital del ser humà. La societat ha d'oferir a la persona gran l'oportunitat d'envellir correctament. Si sols es parla amb preocupacions i retrets del futur envelliment de la societat, la persona gran trobarà difícil acceptar la seva pròpia vellesa i trobar el seu propi significat dins seu. Solament aquells que accepten i s'afirmen incondicionalment a sí mateixos poden fruit amb plenitud de la seva vida. La persona gran, actualment, es queixa de que la vida va molt de pressa, degut a que s'ha allargat l'esperança de vida i això dificulta la seva pròpia acceptació de la mateixa. En envellir és quan es veu amb major claredat si cadascú va acceptant aquest procés vital.

Aquesta etapa del procés vital també necessita una predisposició per a treballar la seva acceptació i trobar una nova fonamentació vital. Aquesta tasca ens porta a una reconciliació en tots els aspectes:

Amb el passat

Què pot ajudar a reconciliar-nos amb el nostre propi passat? Un bon exercici seria el de canviar l'actitud enfront: amb el dolor, però sense estancar-nos en ell, amb el fet d'enfadar-nos, però en actitud de cercar el perdó.

L'esperança de la misericòrdia de Déu ha de fer-nos misericordiosos amb nosaltres mateixos i ser capaços de perdonar-nos tot allò que ens hem retret en el passat.

Limitacions

La majoria de les persones grans es veuen incapaces de reconèixer les seves pròpies

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada: referent a les pintures Fra Angelico va dir: "Qui fa el treball de Crist ha de romandre sempre en Crist". Aquest lema li va guanyar el sobrenom de "Beat Fra Angelico"
Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Espai de reflexió i de pregària

limitacions. Quan més intenten amagar-les, més aviat les descobreixen al seu entorn. Es requereix HUMILITAT per acceptar les pròpies limitacions. No sols de part de la pròpia gent gran, sinó d'aquells que estan al seu voltant, especialment els FILLS. No els ajuda res el fet de que els carreguin de responsabilitats o no els limitin els seus desitjos. Conèixer l'abast de les pròpies limitacions, madurarem en la vida.

Soledat

La vellesa també està relacionada amb la solitud. Una manera d'acceptar-la consisteix en DEDICAR-SE als altres, en lloc d'esperar que siguin ells qui ho facin. Sols pot acceptar la solitud, aquell que mira endins i aconsegueix estar en pau.

2.- L'ajut de la paraula de Déu.

Certament un bon recolzament en la vida de la persona gran i alhora cristiana, per acceptar que un va envellint, és la Paraula de Déu. Romano Guardini en el seu llibre "Les etapes de la vida" ens recorda que sols podrà assaborir plenament el procés d'envelliment si ho sap assumir en si mateix, però també en el context de la vida, ja que quan s'envelleix, sap penetrar el misteri de la vida i copsa en un instant el conjunt de tota la vida, és a dir, es torna SAVI. I és precisament en aquest context de saviesa que cerca l'eternitat, és a dir, la capacitat d'obrir-se al sentit de l'eternitat, que és impassible i que dura a pesar dels canvis. Nosaltres tenim exemples molt clars en la Sagrada Escriptura:

Zacaries i Elisabet

Els ancians estan prop de la divinitat. Tenen un sentit especial per veure l'obra de Déu en els homes i ens indiquen què ens ajuda i ens salva realment.

Simeó i Anna

A través d'ells es retrata la saviesa que mostra la persona gran. Ells dos, home i dona, descobreixen, gràcies a la seva saviesa, el secret de Jesucrist.

No s'escota la riquesa de l'Escriptura, ja que al llarg de tot el text sagrat se'ns va demostrant i ensenyant que tota la nostra vida té valor si som participants al llarg d'ella de tot, tant dels encerts com dels nostres errors. Que quan arribem a l'etapa d'envellir seguim esperant acomplir allà que havíem projectat en la nostra "carta de navegació" per després d'arribar a bon port gaudir de la plenitud de la nostra vida, tal com expressa Ernesto Sábato: "La vida és tant curta i l'ofici de viure tant difícil, que quan un comença a aprendre'l, ja és l'hora de morir-se".

Però nosaltres des de la vessant de la fe, encara trobem un bon argument per tocar de peus a terra sense tenir por d'aquesta etapa, ja que a pesar de estar inserits en ella, una nova vida creix en el nostre interior. Així ens ho recorda Sant Pau en aquestes paraules: "*Per això no ens descoratgem. Al contrari, si és veritat que ens anem desfent per fora, per dins, en canvi, ens renovellem de dia en dia*" (2Cor 4,16).

*Mn. Juan Manuel Bajo Llauredó
Consiliari Vida Creixent, Bisbat de Tortosa.*

La pregària de Policarp d'Esmirna

Policarp d'Esmirna va néixer a l'Àsia Menor, a Esmirna, l'any 80 i morí al 166 dC. Fou un escriptor grec cristià del segle II. És venerat com a sant a tota la cristiandat. El bisbe d'Esmirna Bucolus el va ordenar diaca i va predicar entre pagans, jueus i heretges; després fou ordenat prevere pel mateix Bucolus i a la mort d'aquest, fou ordenat bisbe al seu lloc. Se suposa que era bisbe d'Esmirna quan Ignasi d'Antioquia va passar per la ciutat de camí cap a Roma, en una data entre el 107 i el 116. La seva obra principal és la "Carta als cristians de Filipos" (*Epistola ad Philippenses*), però va escriure altres epístoles. Va morir màrtir potser durant la persecució sota Marc Aureli i Luci Ver. Policarp va fugir d'Esmirna i es va refugiar al camp; es diu que tres dies abans de ser agafat va tenir un somni sobre la seva mort. Una vegada agafat (fou denunciat sota tortura per un noi, i encara que hagués pogut fugir no ho va voler fer) fou cremat viu. És considerat sant per l'església llatina i grega i la seva memòria es commemora el 23 de febrer i el 26 de gener respectivament.

Policarp és un sant d'especial devoció a Barcelona. Pel fet que el 26 de gener de 1641, dia de la seva festivitat, va tenir lloc la victòria a la Batalla de Montjuïc, sant Policarp va ésser tingut com a protector de les tropes catalanes: es va dir que havia aparegut sobre la porta de Santa Madrona de la muralla per encoratjar l'exèrcit català. Per commemorar aquesta suposada protecció, es col·locà una

imatge del sant a l'església dels Sants Just i Pastor i una altra a l'església del Pi. També fou venerat contra el mal d'orelles, i l'oli de les llànties del seu altar era tingut com a remeier.

En la següent pregària, Policarp ens transmet que, com l'apòstol de l'Amor, St Pau, la única condició per a arribar a la resurrecció és que estímem.

“Em congratulo perquè heu aollit els qui anaven cenyits amb cadenes (es refereix a St. Ignasi d' Antioquia). Ja que el qui va ressuscitar el Crist, també ens ressuscitarà a nosaltres, amb l'única condició que estímem. Car Déu ens farà la mesura que nosaltres haurem fet.”

Un càntic d'un capvespre esperançat

Recordant el que ens deia el nostre estimat P. Sobrero

La vida s'esgota i arriba a la fi ... El servent l'ha cremada al servei del Senyor en qui ha cregut, tot i no haver-lo vist mai ...

Al final de la jornada, l'amo es fa present ... El treball i l'espera no han estat inútils ... Una nova albada s'anuncia, el sol eixirà de nou radiant per a tots els pobles ...

Al capvespre, cal agrair al Senyor la jornada fatigosa però plena ...
Al capvespre, hom demana reposar en pau amb un son reconfortant per tal de recobrar forces i poder reprendre amb nou delit el jorn següent ...
Al capvespre de la vida hi ha tantes coses a agrair ...!

Hom ha treballat pel Regne, per tal de apropar-lo al món: Ara el Regne és ja a l'abast: Hom pot marxar venturos vers ell... Una vida viscuda pacíficament dóna una nova pau quan s'albira una altra vida que ofereix la màxima plenitud...

Al capvespre de la vida hom desitja que la llavor sembrada grani i sigui recollida...
Tenir-ne la certesa és font de pau...!

Una vida viscuda sense egoismes permet d'albirar altres dons que són innombrables...

La llum no pot estar amagada... Només els qui no volen veure-la no podran seguir les petjades dels qui han seguit amb esperança el camí que Jesús ha fressat per a nosaltres.

Ara, Senyor, ja podeu deixar que, a la fi d'aquesta jornada, marxin en pau els qui s'han esforçat a ser servidors vostres i dels vostres servents.

El càntic de Simeó és joiosa cloenda de tota la jornada..., l'eclosió d'una vida creixent...(Lc 2.32-39).

El Tema IX del llibre del curs d'aquest any, *De la vellesa a la Bellesa*, també ens diu: quan arribem al capvespre de la vida - en la qual, com ens ensenya sant Joan de la Creu, "serem examinats en l'amor" - la crida de Déu se'ns fa més imperiosa.

En aquest dia de Tots Sants, tenim també un record per a tots els germans de Vida Creixent que varen sembrar la llavor del Regne i que ja descansen en la pau del Senyor.

Narcís

X Assemblea diocesana del moviment Vida Creixent al Bisbat Solsona

El dimecres dia 8 d'octubre va tenir lloc a Sant Antolí la desena trobada diocesana de Vida Creixent. Ens varem trobar a aquest bonic poble de la Segarra gairebé dues-centes persones que varem accedir amb diferents mitjans de transport; autocars, cotxes particulars i gent del poble que tan magníficament ens varen acollir.

El president Senyor Josep Mª Creus i Serra va fer la presentació i va explicar el sentit del nostre moviment, la germanor que es viu entre tots. Va seguir amb la seva dissertació fent memòria d'activitats diverses que s'han dut a terme en aquest exercici 2013-2014. Fa menció del llibre que treballem aquest any "de la vellesa a la Bellesa", escrit per Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat. Va donar la benvinguda al nou consiliari Mn. Miquel Venqué al temps que va tenir paraules d'agraïment per Mn. Josep Torres qui després de setze anys deixa el càrrec per estar ja jubilat.

El Sr. Creus com a moderador va presentar al batlle de Sant Antolí i per extensió de tota la Ribera d'Ondara, Sr. Francesc Sabanes, qui ens va donar la benvinguda al poble, al temps que ens ofería les instal·lacions i dependències per tal de desenvolupar l'activitat de la nostra trobada. Seguidament intervingué el nostre consiliari Mn. Miquel Venqué i Tó, qui va saludar a tothom, manifestant que acceptava el càrrec de bon grat, amb il·lusió i ganes de servir.

Després d'un recés de deu minuts fou Mons. Xavier Novell i Gomà, qui ens feu un parlament i tot seguit va presidir la celebració de l'Eucaristia. A continuació un dinar de germanor amb 170 persones al restaurant Baiona de La Panadella.

Una jornada plena de joia, d'amistat i de formosa convivència de la qual tots els que ens hi varem aplegar en guardarem un magnífic record.

Jaume Vall

X Trobada diocesana de Vida Creixent del Bisbat de la Seu d'Urgell a Oliana

El dimecres dia quinze d'octubre, i diada de Santa Teresa de Jesús, un centenar de membres del nostre Moviment d'Urgell, teníem la joia de gaudir de la X Trobada Diocesana V.C. i Eucaristia solemne a la vila d' Oliana, rebuts per l'Il.lm. Sr. Miquel Sala Montada. A part de ser presidits pel nostre Arquebisbe Joan-Enric i consiliari diocesà Mn. Manuel Pal i pel Rector Mn. Jaume Vila, teníem el goig de tenir entre nosaltres als amics de Barcelona, en Sergi Òliba coordinador interdiocesà i en Pere Arribas, Diaca. Així com de Solsona el coordinador Josep Mª Creus i la vice-coordinadora Montserrat Trepat.

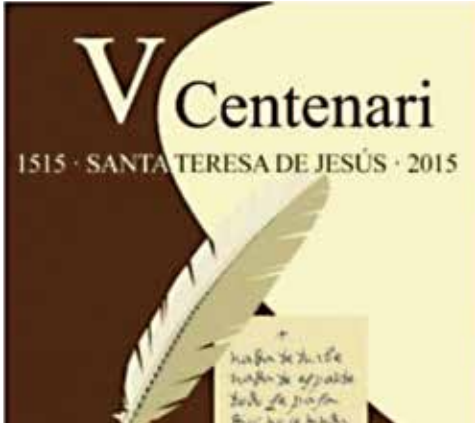
Aquest any l'objectiu de la Trobada/ Assemblea centrada amb el Vè. centenari

del naixement de la Santa, (xerrada que ens oferí Mn. Jaume Vila) i volent remarcar en el moment de l'assemblea la fe en la nostra amistat, espiritualitat i apostolat, alhora que volíem recordar que cal "rejovenir els nostres grups" i de no perdre mai l'alegria de ser "grans" i de saber compartir amb amistat, la soledat i **ser com** apòstols fent camí, camí de la Llum, fent conèixer Vida Creixent a fi d'engrescar amb la nostra alegria les reunions i fora d'elles. El dinar de germanor ens va permetre també demostrar com ens estimem i que l'esperit "jove" dels nostres amics i amigues grans no deixa indiferent ningú.

Maria Carme Ribes, coordinadora diocesana Vida Creixent

“Santa Teresa entén la relació amb Déu com la relació amb algú que saps que t’estima”

Entre los pucheros anda el Señor, acostumava a dir Santa Teresa de Jesús a les seves germanes de comunitat. Una afirmació que sintetitza un dels trets característics de l’espiritualitat de la fundadora de la família carmelitana: l’espiritualitat del quotidià.

Una espiritualitat que pren força aquest proper curs amb la celebració del V Centenari del naixement de Santa Teresa i que comença a Catalunya el 4 d’octubre amb una Eucaristia d’obertura a la Sagrada Família, presidida pel cardenal de Barcelona, Lluís Martínez Sistach.

”És remarcable que a l’Església una monja, una dona, hagi fundat, no solament una congregació femenina –les carmelites descalces– sinó també una de masculina –els carmelites descalços– remarca el P. Àngel Briñas, secretari de la comissió a Catalunya del V Centenari. “Aquest cinquè centenari és un moment per recordar

una figura que és exemple de relació amb el transcendent, amb Déu, d’una manera veritablement humana, molt propera, molt assequible”. Una figura que, segons Briñas, “continua ara sent un referent, fins i tot per les religions no cristianes”.

Tot i que l’inici oficial a Catalunya del V Centenari és a l’octubre, el gruix d’activitats es concentraran el 2015, organitzant-se una trobada de celebració a Montserrat el 28 de març de 2015 amb una eucaristia presidida per l’arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol, i el V Congrés d’Espiritualitat, centrat en la vida interior, i que tindrà lloc al Santuari de Santa Teresa de l’Infant Jesús de Lleida, del 23 al 25 d’octubre de 2015.

La vivència quotidiana, experiència de Déu

Un any per recordar i potenciar el carisma de Santa Teresa, un carisma “fonamentat en el que humanament

Col·laboracions

podríem anomenar amistat, ja que ella descriu la relació amb Déu com una relació d'amistat", explica Àngel Briñas. "No una relació de dependència, no una relació de temor, sinó una relació amb algú que, com diu Santa Teresa, saps que t'estima". I com tota relació, la importància està en els detalls. Per Santa Teresa, la relació amb Déu ha de tenir unes connotacions molt humanes, no és qüestió de grans elucubracions, ni de grans pensaments, sinó "de fer les coses petites, les coses de cada dia, com deia ella, amb amor, amb sentit, amb intenció".

I és que, tot i celebrar enguany 500 anys del seu naixement, l'espiritualitat de Santa Teresa és plenament vigent i extrapolable fins a l'actualitat. Però, què passaria si Teresa de Jesús tornés avui? aquest és el títol del llibre de la teresiana Victòria Molins, obra que ha inspirat un musical amb el mateix títol, organitzat per la Família Teresiana

d'Enric d'Ossó, amb l'objectiu d'apropar la figura de Santa Teresa en motiu del cinquè centenari.

Una espiritualitat, la de Santa Teresa, que trencaria amb el model actual de societat, ja que proposa passar del jo imperant avui dia al nosaltres, a la comunitat. "Ella entén que humanament, sola, no pot fer res; en petit grup podem fer poca cosa si no hi ha el fonament de Déu", recorda Briñas. I ell té clar que "més enllà del cos, de la psicologia, dels sentiments... hi ha una dimensió espiritual que hem de saber també treballar", tal com feia Teresa de Jesús i que enguany es recorda.

Barrete, Gloria (2014). "Santa Teresa entén la relació amb Déu com la relació amb algú que saps que t'estima".

Article extret del web catalunyareligio.cat a l'enllaç: <http://www.catalunyareligio.cat/cal/articles/61673>

El pla (ocult) de la llengua

La transició espanyola va voler evitar la reproducció dels errors del passat, especialment allunyar el fantasma d'una nova guerra civil. La Constitució, redactada sota una hipotètica amenaça militar, va voler crear un marc de convivència. Va tenir encerts en el text, però també mancances i limitacions. L'article 3 es va destinar al castellà i les altres llengües, que van ser reconegudes com a oficials en la seva comunitat autònoma. La prohibició franquista va ser neutralitzada amb un plantejament nou. «La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.» Aquest era el pla visible.

Una interpretació de la realitat espanyola permetia destacar dos focus problemàtics. Primer, Euskadi amb la violència d'ETA. Es va contrarestar amb una adjudicació del concert basc, ampliat a Navarra. Una aventura posaria en joc aquests privilegis. Una manera de lligar-los sense perdre la vigilància sobre ETA. Segon, Catalunya, juntament amb València i les Balears. El seu poder econòmic faria anar de corcoll

Col·laboracions

l'Estat. Aquí la feina consistia a enfortir el centre, Madrid, i concentrar a la capital un poder omnímode. Però no n'hi havia prou. Calia impedir que entre València, Catalunya i les Balears hi haguessin sinèrgies. Calia impedir-les. Què tenien en comú al marge d'un passat històric comú? La creació de riquesa i la llengua. La riquesa es transvasaria a altres comunitats autònomes a través d'aportacions desorbitades «al fons de solidaritat». Així serien més febles. Calia paraitzar també el corredor mediterrani, però sobretot calia destruir la unitat lingüística.

El català, prohibit durant la dictadura, va rebre un impuls petit ja en temps de Franco gràcies al Concili Vaticà II que va proposar l'ús de llengües vernacles en la litúrgia. El PP amb la connivència del PSOE va aconseguir la ruptura lingüística a València. Encara avui hi ha un pols entre els lingüistes amb el seu govern autònom, que vol congelar el Diccionari normatiu valencià (DNV), elaborat per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, només per la segona acceptió d'una entrada entre les més de 90.000. La definició de valencià defensa la unitat de la llengua: «Llengua romànica parlada a la Comunitat Valenciana, així com a Catalunya, les Illes Balears, el departament francès dels Pirineus Orientals, el Principat d'Andorra, la franja oriental d'Aragó i la ciutat sarda de l'Alguer, llocs on rep el nom de català.» A les Balears, la persecució que porta a terme el PP és demolidora. A l'Aragó es van inventar el LAPAO, per evitar anomenar-lo català. Una altra tasca calia fer a Catalunya: dinamitar la immersió lingüística, tan lloada als fòrums internacionals. S'acusa l'independentisme de fragmentar la societat, quan en el fons la divisió social era un objectiu del pla ocult, que ara executa el ministre Wert.

Ah... i els intel·lectuals espanyols en silenci.

Serra, Lluís (2014). "El pla (ocult) de la llengua". Article extret del web *catalunyareligio.cat* a l'enllaç: <http://www.catalunyareligio.cat/blog/gerasa/25-09-2014/pla-ocult-llengua-62254>

Monument a la unitat de la llengua a l'Alguer.

<http://ca.wikipedia.org>

Un 83% dels ancians maltractats a Barcelona són dones

<http://images.ara.cat>

Els serveis socials de l'Ajuntament de Barcelona van atendre l'any passat un total de 326 persones més grans de 65 anys que patien algun tipus de maltractament, de les quals un 83,4 % eren dones.

La xifra d'ancians maltractats detectada l'any passat va descendir respecte a la del 2012, quan en van ser atesos 371, encara que amb la mateixa proporció molt majoritària de dones.

Segons ha informat l'Ajuntament de Barcelona, aquestes dades confirmen que el gènere femení és un dels factors de risc per al maltractament en les persones grans.

Malgrat aquestes xifres, els experts consideren que, encara que hi ha un

protocol vigent de detecció i intervenció en situacions de maltractament a les persones grans, el nombre de situacions detectades d'aquesta problemàtica a través del sistema de registre de persones ateses als serveis socials bàsics no es correspon amb els casos que suposadament poden existir en realitat. Segons dades del 2012, a la ciutat de Barcelona l'esperança de vida és de 82,8 anys (85,9 anys les dones i 79,3 els homes), viuen 338.509 persones més grans de 65 anys (20,8 % sobre la població total), un terç d'aquestes persones té més de 80 anys (116.075, 7,2 % de la població total) i d'aquest col·lectiu més envellit, una de cada tres persones viu sola.

La proporció de persones de 80 i més anys el 2012 era de 116.075 persones, el 34,3 % del total de les persones grans.

Nou protocol per detectar possibles situacions de maltractament

L'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials del departament de Benestar Social i Família de la Generalitat, juntament amb el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, posen en marxa a partir d'aquest mes d'octubre un protocol conjunt per detectar possibles situacions de maltractament en la gent gran.

Article extret del web [ara.cat](http://www.ara.cat) a l'enllaç: http://www.ara.cat/societat/dels-ancians-maltractats-Barcelona-dones_0_1222077897.html

Agenda 2014

Novembre

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema III – VELLESA I ACCEPTACIÓ DE SI MATEIX.

Desembre

Dijous 11: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IV – QUÈ EN FEM DEL PASSAT, DELS PROPIS LÍMITS, DE LA SOLITUD?

A continuació celebració del Nadal.

2015

Gener

Dijous 8: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

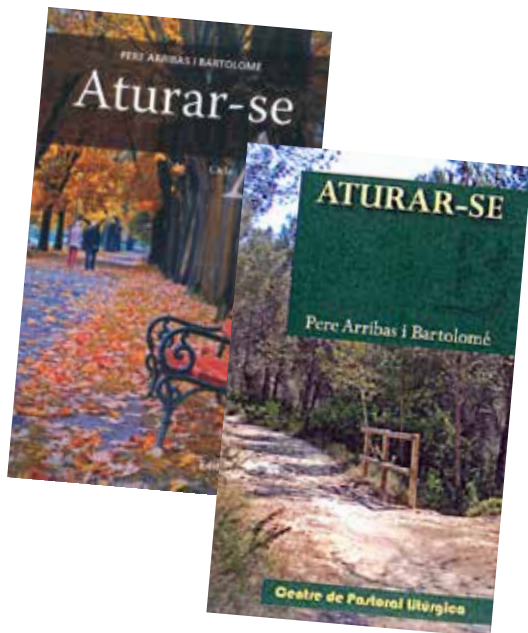
Tema V – UNA ETAPA DE DESPRENIMENT.

Febrer

Dilluns 2: Celebració de la Candelera Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol. A les 5 de la tarda.

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VI – UNA ETAPA DE FECUNDITAT

Aquests llibres, són un recull de "reflexions", dels Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN